

Keşke Siz Yaşayabilseydik Keşke

– Gülalkan · 28 Nisan 2016

Tahmini zor olan bir soru: Keşke demeden yaşamını sürdürebilmiş kaç kişi vardır?

Keşke yapılmış bir işin, bir hareketin veya söylenmiş bir sözün pişmanlığını ifade eder. Ama olan olmuştur, zamanı geri getirmek mümkün olmadığına göre geri dönüş imkânsızdır. Bazen özür dilemekle oluşan ağırlık hafifletilir ama tamamen yok edilemez.

İkili veya çoklu toplantılarda söylenir:

- Ah aptal kafam, o zamanlar imkanlar da vardı, keşke şu işi yapsaydım, gençken sağlıklı düşünülüyor,
- Ah, ah, Bu'nun değil de keşke O'nun teklifini kabul etseydim şimdi prensesler gibi yaşıyor olacaktım,
- Zamanında herkese akıl sattım da keşke kendime de bir parçasını ayırsaydım, ah,
- Kenar mahalleden aldık evi, keşke daha elit kesimden alsaydık çocuklarımız da farklı kültürle yetişip bugün farklı noktalarda olabilirlerdi,
- Önemsemedik rahatsızlığı, keşke o zamanlar doktora görünseydik şimdi ameliyat masasında olmazdık, gibi daha uzayıp gider bu "keşke"ler...

"Keşke"lerin en acısı, dizlerini döven bir ana-baba acısıdır:

- Yıllarca öğretmen olacağım diye atama bekledi oğlumuz. Sonra ümidi kesti ve polis oldu. Üç aylık polisti, bir aylık da evli...Yavrummmmm, şimdi ne oldu bey, şimdi ne oldu?
- Ne olacak hanım, olacağı bir şey yok, O artık şehit...
- Sordu bize, fikrimizi aldı da öyle gidip polis oldu bey..
- Keşke izin vermeseydik. Dünyada aç mezarı yok. Elimizde avucumuzda ne varsa elbirliği ile kurardık bir iş, olur olur giderdik... Keşke, keşke diyorum da o "keşke"lerin bir faydası yok artık... En çok ne zaman yandım biliyor musun hanım, komutanı bizim kapıda görünce senin de bayıldığın zaman... Bak parmaklarım tutmaz oldu kaç gündür, küreği ellerimle tutup oğlumuzun üstüne toprak attığımdan beri parmaklarım tutmuyor artık...

Keşke, keşke, keşke...

İşte böyle sayın okur,

Yaşantımızda "keşke"ler çoktur, büyük ve küçük "keşke"ler olarak sınıflandırılrsa da.

Komşumuz rahmetli Nuriye teyzenin dertlenişini kaç defa dinlemişimdir O, hep aynı heyecanıyla ve aynı pişmanlığı ile dile getirirdi:

- Şu benim büyük kızı kaç kere istediler çobanların Recep'e de vermedim, verdirtmedim. İşi yok, okumamış, kazancı yok, ana-baba ekmeği yiyor dedim. Ne bileydim sonralardan iş tutup şehrin büyük iş adamları arasına gireceğini, ummani derya zengin olacağını. Bizden sonra başkaları da kızlarını vermediler, O da ne yaptı, dağda çadırda yaşayan bir yörük kızını aldı. Çola çocuğa karıştı, şimdi evinde hizmetçileri varmış diyorlar. Keşke vereydim benim safdirik kızı, keşke...

Keşkesiz yaşamak mümkün değil ama en az "keşke"lerle yaşamak mümkün...

Bunun için aceleci olup ani kararlar vermemek lazım,

Karar verirken konulara yakın olduğu tahmin edilen bilgi kişilerden fikir almak gerekir,

Gelecekle ilgili kuvvetli mantık yürütebilme becerileri kazanmak, beyin egzersizleri yapmak, En önemlisi kişinin kendisini, özellikle ailesini ve çevresini iyi analiz etmesi gerekir. Kırmamak, kırılmamak ve sonradan pişman olup "keşke" dememek için...

"Keşke"leri az olan mutlu yaşantılara doğru,

Selam ve saygılarla,

Yurdagül Alkan.